

Тек што су минули новогодишњи празници, четири најбоља састава Српске у Купу чекала су нова, озбиљна искушења. У Александровцу, надомак Бање Луке, одиграна је завршница овог такмичења. Борац Нектар је 2001. годину, 21. вијек и трећи миленијум започео – побједом. Он је 3. јануара по ко зна који пут савладао састав Орлова Тржница, чије су боје, зашто не и то записати, бранили бројни играчи који су раније носили дрес Борац Нектара: Вуковић, Шућур, Протић, Сировина, Човичковић и Бура.

Против "млађег брата", Борац Нектару није било дуго, доста дуго, ни најмање лако! "Орлушине" су показале зубе и дуго су одолијевале фавориту, у чијем саставу није било повријеђеног Зорана Кукића. Предвођени одличним плејмејкером Јојићем, Орлови су, тако, у 9. минуту повели са 29:24, а Борац никако није успијевао да успостави равнотежу на паркету, највише због, рекли бисмо, неодговорне и млаке игре у одбрани. Схвативши да ривал озбиљно размишља о финалу, играчи Борац Нектара су се, при крају друге четвртине, уозбиљили, појачали су ритам, у нападу, при скоку, одбрани... и послје серије од 9:0 стигли до безбрижних 59:48. Први човјек дуела био је, у сваком случају, незаустављиви Иван Гемаљевић. коме је све, баш све полазило за руком. Када је, на крају, изврђена евиденција урађеног, израчунато је да је "Иван Грозни" постигао равно – 34 поена! За честитање, нема шта!

У другом полуфиналном окршају, Игокеа је лако, да лакше није могло, поразила Леотар (Требиње) са 107:71 (43:15, 30:16, 15:14, 19:26). Само 24 часа касније слиједио је стари, добри дерби, окршај Игокее и Борац Нектара. А створена је сјајна атмосфера: у дворани је било као у гротлу, човјек на човјеку. Процијењено је да се под кровом нашло бар 2.000 посматрача, а многи су остали пред вратима.

Фаворит је био – домаћин, бранио је трофеј освојен годину дана раније и зато је важио за фаворита, али не апсолутног. Уочи овог окршаја његове редове је појачао Василић Шево (раније члан Борац Нектара), а од теже повреде сасвим се опоравио Дејан Парезанин, што је, све заједно, још више ојачало редове Игокее. С друге стране, Кукић се смјестио на трибине, Благојевић се жалио на болове у препонама, Глишовић се тек уигравао...

Важност утакмице никог није оставила равнодушним. Отуда велика нервоза и код једних и код других. Домаћи играчи су имали више присталица на трибинама, а кошаркаше Борац Нектара, као мора, притискало је одсуство капитена. Њему се није дало: прије нешто мање од годину дана у финалу, одлучујућој утакмици плеј-офа, морао је међу гледаоце, због казне (незаслужене!), а сада га је повреда гурнула на трибине. Ко зна колико је напада пропало с обје стране, да би домаћин поготком Станковића повео са 3:0. Но, Благојевић се тројком побринуо за 3:3, а затим је поново ударцем са 6,25 метара изједначио на 6:6. Убрзо је Борац Нектар први пут стигао до вођства (8:7), поготком Благојевића, а на 28 секунди прије краја семафор је означавао 14:14. Ипак, Игокеа је на одмор отишла мало мирније, 16:14.

Други дио финала почео је у знаку Игокее, па отуда 20:14. Тада је Велимир Гашић повукао "прави потез" и у игру увео Ненада Ћорића. То је истог часа измијенило физиономију игре Борац Нектара, његову одлучност, ангажованост! У 14. минуту предност Игокее свела се на само један поен (24:23), а одмах затим управо Ћорић се побринуо за друго вођство госта, 25:24.

Слиједио је ураган Бањолучана, њихове двије тројке (али и једна домаћина), па је Борац Нектар у 18. минуту имао оних 33:31, да би убрзо, односно 58 секунди прије краја, повео са 38:32. Међу малобројним навијачима "црвено-плавих" (клуб није добио више од 100 улазница!?) почело је истинско славље. Орило се: "Борац! Борац!", а домаћини су се понашали као да су у – замрзивачу. Тада је гост кренуо у напад. Према оцјени судије Лакића, Ћорић је у нападу начинио прекршај, а због његовог темпераментног реаговања зарадио је и – техничку грешку. Била је то његова четврта лична грешка и наговјештај (десет секунди уочи звука сирене) да се над кућом Борац Нектара почињу гомилати црни облаци. На дужи (15 минута) одмор отишло се при вођству шестоструког освајача Купа, 38:34.

Шта је који стратег својим изабраницима рекао у свлачионици то само они знају, али

нико у дворани није очекивао преокрет до којег је дошло! На почетку меча Гашић је ривала изненадио тиме што се у стартној постави нашао млади, неискусни, али талентовани Шћекић, а на почетку треће четвртине Игокеа је госта изненадила одређењем да се ослони на зонску одбрану. То је, одједном, пореметило игру Борац Нектара, који до краја утакмице није успио да се опорави, да се врати. Послије само неколико напада Илић је изједначио на 38:38, затим је било 40:40, а у 26. минуту Игокеа је прешла у вођство од 44:40 и до завршног оглашавања сирене га је сачувала. Код оних 47:40 Вујасиновић је добио четврту личну грешку, а два минута прије краја овог периода финала Игокеа је већ вбодила са 51:40!? Лако је израчунати: тај период се завршио невиђеном серијом домаћина од 17:2!? Да човјек једноставно не повјерује!?

ГЛАС СРПСКИ	
петак, 5. јануар 2001.	
туфинални мечеви осмог купа Републике Српске	
<h1>По нотама Гемаљеви</h1>	
Борац Нектар - Орлови Тржница 111:96	Изостао К
(29:29, 32:22, 24:23, 26:22)	Капитен Борац ран Кукић није био тив Орлова Тржниц сни крилни центар ј рао повреду шаке. Е тање да ли ће бити дуел Сапорта купа вакофарме у утора
ДВОРАНА: СЦ „Ненад Баштинац“, гледалаца: 600, судије: Пећанац (Приједор) и Врховац (Бања Лука).	
БОРАЦ НЕКТАР: Ђорић 19, Чубрило, Вујасиновић 3, Шћекић, Гемаљевић 34, Глишовић 2, Шапорац, Ковачевић 14, Којадиновић 15, Вулета 19, Благојевић 5.	
ОРЛОВИ ТРЖНИЦА: Јојић 19, Вуковић 11, Шућур 25, Милаковић, Рувидић, Протић 9, Сировина 20, Човичковић, Бура 6, Смиљанић 6.	

И у таквим околностима "вултуреси" су показали право лице! Иако је све било кристално јасно, орило се: "Не дај се Борче! Не дај се Борче!" Жеље, наде су једно, опора стварност нешто сасвим друго. Семафор је откуцавао: 54:40, 54:42, 54:45, 56:45, 56:47...

Бањолучани се још нису сасвим предали! Борили су се колико су могли, мада су акумулатори већ били добро испражени. Тако су се Шћекић, Вулета... побринули за 58:52, 60:55, а код резултата 62:57 срце борчеваца је затреперило, заиграло, јер им се учинило да ривал посустаје. Била је то фатаморгана у Александровцу! Отријезнио их је одлични Гаврило Пајовић, који је постигао пет поена узастопно, а мотиви су се код гостију распршили оног часа када је у 35. минути Ђорић добио пету личну грешку. Порије тога на клупу се преселио Вујасиновић. Тако је гост остао без двојице плејмејкера и прича је добила крај.

Ако је Гемаљевић у полуфиналу заиста бриљирао, у финалу га нигдје није било! То је био додатни ударац за Борац Нектар, јер је одсуство капитена Кукића могло да се надокнади само уколико би сви играчи пружили максимум. То се није, ето, збило и пораз је био неминован.

Пехар побједнику, односно његовом капитену Ради Грбићу, уручио је Драган Боби Деспотовић, предсједник Кошаркашког савеза Републике Српске. Док се завјеса на сцени финала полако спуштала, "вултурси" нису жалили грла: "Борац! Борац!" Финале је протекло у беспријекорном понашању актера. Био је то, уз игру, још један огроман плус за кошарку наше државе.

2. коло (22. септембар 2000.) ПОТКОЗАРЈЕ – БОРАЦ НЕКТАР 44:131 (Ђорић 19, Чубрило 10, Кукић 6, Шћекић 20, Гемаљевић 28, Шапорац 14, Ковачевић 6, Којадиновић 11, Вулета, Вуковић 17)

Четвртфинале (30. септембар 2000.) РАДНИК – БОРАЦ НЕКТАР 58:83 (Ђорић 19, Лубрило 2, Вујасиновић 6, Кукић 14, Шћекић 2, Гемаљевић 17, Шапорац 4, Ковачевић 9, Којадиновић, Вулета 10, Вуковић)

Полуфинале (3. јануар 2001.) БОРАЦ НЕКТАР – ОРЛОВИ ТРЖНИЦА 111:96 (Ђорић 19, Чубрило, Вујасиновић 3, Шћекић, Гемаљевић 34, Глишовић 2, Шапорац, Ковачевић 14, Којадиновић 15, Вулета 19, Благојевић 9)

Финале (4. јануар 2001.) ИГОКЕА – БОРАЦ НЕКТАР 74:63 (Ђорић 10, Чубрило, Вујасиновић 2, Шћекић 3, Гемаљевић 8, Глишовић 11, Шапорац, Ковачевић 4, Којадиновић, Вулета 17, Благојевић 8)

(одломак из Годишњака Кошаркашког клуба Борац Нектар, аутор Лимун Папић, 2001.)